

PROTOKÓŁ
z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej dr Hanny Klimzy

Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej odbyło się dnia **24 czerwca 2025 r.** w Instytucie Genetyki Człowieka PAN (ul. Strzeszyńska 32, 60-479 Poznań) w formie zdalnej. Komisja zebrała się w 6-osobowym składzie:

Przewodnicząca: prof. dr hab. **Jadwiga Zofia Turło** (Warszawski Uniwersytet Medyczny)
Recenzenci: prof. dr hab. **Tomasz Zatoński** (Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich we Wrocławiu)
dr hab. **Andrzej Sieśkiewicz** (Uniwersytet Medyczny w Białymstoku)
prof. dr hab. **Wojciech Kaźmierczak** (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu)
Członek komisji: dr hab. **Marta Olszewska** (Instytut Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu)
Sekretarz: dr hab. **Kamila Kusz-Zamelczyk** (Instytut Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu)

Nieobecny był recenzent prof. dr hab. Wojciech Golusiński z Wielkopolskiego Centrum Onkologii.

Posiedzenie podzielone było na trzy części:

- I. Część publiczna 1
- II. Część zamknięta
- III. Część publiczna 2

W częściach publicznych, poza członkami Komisji Habilitacyjnej oraz Habilitantką, uczestniczyło 20 osób, w tym 14 członków Rady Naukowej Instytutu Genetyki Człowieka PAN.

Ad. I. Przewodnicząca Komisji - prof. dr hab. **Jadwiga Zofia Turło** dokonała otwarcia posiedzenia, przywitała uczestników. Następnie przedstawiła porządek posiedzenia, który został zaakceptowany przez wszystkich członków Komisji. Dalej Pani Przewodnicząca stwierdziła prawomocność posiedzenia na podstawie obecności sześciu członków Komisji, w tym trzech recenzentów, a następnie uzyskała od wszystkich obecnych członków Komisji potwierdzenie zapoznania się z pełną dokumentacją wniosku oraz recenzjami. Sekretarz Komisji – dr hab. **Kamila Kusz-Zamelczyk** przedstawiła przebieg kariery zawodowej Habilitantki. Na koniec tej części posiedzenia Pani Przewodnicząca stwierdziła, że komisja ma kworum ponieważ nieobecny jest tylko jeden z recenzentów, co jest dopuszczalne. Pani Przewodnicząca oznajmiła, że nieobecny jest Prof. Golusiński, którego recenzję przedstawi podczas części zamkniętej posiedzenia.

Następnie Habilitantka w formie prezentacji przedstawiła swoje osiągnięcie naukowe zatytułowane „Ocena błony śluzowej górnych dróg oddechowych przy pomocy endoskopii wąskopasmowej NBI” oraz swą aktywność naukową, będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia dr habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne. Po prezentacji Pani Przewodnicząca poinformowała Kandydatkę o możliwości odniesienia się do uwag zawartych w recenzjach. Habilitantka odpowiedziała, że częściowo w swojej prezentacji odniosła się już do uwag Recenzentów. Powtórzyła, że odnośnie uwagi dotyczącej jej udziału w projektach badawczych, uczestniczy obecnie w realizacji grantu OPUS oraz pojawia się perspektywa udziału w projekcie TRANSMED. Następnie Kandydatka ustosunkowała się do uwagi Prof. Golusińskiego, który w swej recenzji zauważył, że Habilitantka użyła tylko jednej metody diagnostycznej – endoskopii

wąskopasmowej. Kandydatka wyjaśniła, że to było zaplanowane posunięcie, ponieważ jej celem była ocena właśnie tej metody w badaniu różnych miejscach anatomicznych, różniących się budową błony śluzowej. Dodała, że dzięki temu, że użyła jednej metody diagnostycznej w różnych patologiach mogła ją wszechstronnie ocenić pod względem jej użyteczności w ocenie górnych dróg oddechowych, ponadto porównała ocenę z zastosowaniem endoskopii wąskopasmowej z oceną przy użyciu endoskopii klasycznej. Kandydatka zaznaczyła, że endoscopia wąskopasmowa jest coraz częściej stosowana ponieważ zdecydowanie poprawia swoistość w wykrywaniu wczesnych nowotworów w obrębie górnych dróg oddechowych. Pani Przewodniczącą podziękowała Kandydatce za odpowiedzi na uwagi recenzentów i otworzyła dyskusję. **Profesor Kaźmierczak** zapytał o pracę dotyczącą nosogardła: jaka lokalizacja guza była najczęstsza i czy wyniki uzyskane za pomocą endoskopii wąskopasmowej były zgodne z dotychczasową wiedzą na temat lokalizacji guzów nosogardła. Habilitantka odpowiedziała, że najczęstszą lokalizacją guza wykrytego za pomocą endoskopii wąskopasmowej jest zachyłek Rosenmüllera i jest to lokalizacja typowa, wykrywana również innymi technikami. Kandydatka dodała, że planuje pracę, w której opíše prawidłowy wzór unaczynienia migdałka garbowego na podstawie grupy kontrolnej, jaką będą dzieci z przyrostem migdałka gardłowego, po to by ograniczyć niepotrzebne biopsje tej lokalizacji. Profesor Kaźmierczak zapytał, czy Habilitantka rekomenduje stosowanie endoskopii wąskopasmowej jako badanie dodatkowe do badań z zastosowaniem innych metod. Habilitantka odpowiedziała twierdzącą na to pytanie. **Profesor Zatoński** zapytał, o możliwości wdrożenia rekomendacji wynikających z badań Habilitantki, tak aby stały się one uniwersalne oraz o to, czy Habilitantka wie, czy gdziekolwiek rekomendacje płynące z jej badań zostały wdrożone. Dr Klimza odpowiedziała, że aktualnie nie ma jasnych algorytmów dotyczących postępowania w przypadku leukoplakii głośni i w przyszłości chciałaby przedstawić w formie monografii jasne algorytmy postępowania w przypadku leukoplakii oraz różnicowania między ziarniakiem a miejscową wznową. Kandydatka dodała, że współprowadziła kursy fonochirurgiczne, w których przedstawiała rekomendacje płynące z jej badań, a kolejny kurs dotyczący endoskopii NBI, na którym rekomendacje będą przedstawiane, jest zaplanowany, ponieważ jest zainteresowanie wśród lekarzy. **Dr hab. Andrzej Sieśkiewicz** w ramach komentarza podziękował za odniesienie się do jego uwagi zawartej w recenzji dotyczącej udziału Kandydatki w projektach badawczych i wymienienie grantów, w których Habilitantka brała udział lub o które się stara, a co jest bardzo ważnym aspektem pracy naukowej. **Profesor Marek Świtoński** z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, członek Rady Naukowej Instytutu Genetyki Człowieka PAN, zapytał czy są badania wskazujące na to, że istnieją predyspozycje genetyczne do występowania nowotworów nosogardła, albo czy znane są specyficzne mutacje somatyczne w tych nowotworach? Habilitantka odpowiedziała, że w leukoplakii krtani są markery molekularne, które mają wpływ na transformację złośliwą. Powiedziała, że najistotniejsza jest mutacja TP53 oraz inhibitor kinazy cyklozależnej, lecz nie ma jasnych rekomendacji dotyczących badania markerów molekularnych. **Profesor Świtoński** dopytał czy po zabiegu chirurgicznym badano tkanki nowotworowe pod względem charakterystycznych zmian mutacji somatycznych, na co Kandydatka odpowiedziała, iż przeprowadzano takie badania, lecz w przypadku leukoplakii nie ma jasnych kryteriów odnośnie wykorzystania wyników tych badań, przede wszystkim ze względu na heterogenność guzów. **Dr hab. Małgorzata Dawidowska** z Instytutu Genetyki Człowieka PAN zapytała na ile skomplikowane jest stworzenie algorytmu diagnostycznego i wprowadzenie go do praktyki klinicznej w obszarze działań Habilitantki. Habilitantka odpowiedziała, że bardzo trudno wprowadzić algorytmy diagnostyczno-terapeutyczne i duża praca jest jeszcze przed nią. **Dr hab. Dawidowska** zauważyła, że wartość algorytmu bliska 1 jest bardzo imponująca i zapytała, czy ten

algorytm był walidowany na innej grupie pacjentów lub czy są plany przeprowadzenia takiej walidacji. Habilitantka odpowiedziała, że algorytm ten nie był walidowany, ale rozważy przeprowadzenie takiej walidacji na innej grupie pacjentów w nowym ośrodku. **Dr hab. Dawidowska** zapytała, czy jest zasadne stwierdzenie, że możliwe jest zastąpienie endoskopii w świetle białym metodą NBI. Na to Habilitantka odpowiedziała, że NBI jest badaniem, które ma uzupełnić endoskopię w świetle białym, natomiast jej nie zastąpi, podobnie jak nie zastąpi oceny morfologicznej czy badania histologicznego. Wyjaśniła, że endoscopia wąskopasmowa może wyznaczyć pewne algorytmy, pomóc pogrupować pacjentów, wyselekcjonować do grupy, która ma być szybciej i bardziej intensywnie leczona, natomiast nie zastąpi oceny morfologicznej w świetle białym. Następnie Pani Przewodnicząca po upewnieniu się, że nie ma więcej pytań do Habilitantki zakończyła tę część posiedzenia i zapowiedziała część zamkniętą.

Ad. II. Przewodnicząca poprosiła recenzentów oraz pozostałych członków Komisji o wyrażenie swych opinii z uwypukleniem głównych tez i konkluzji. Recenzenci oraz pozostali członkowie Komisji zabrali głos w kolejności wymienienia poszczególnych osób w uchwale powołującej Komisję.

Prof. Tomasz Zatoński powiedział, że nie będzie omawiał treści prac wchodzących w skład osiągnięcia, ponieważ wszyscy zapoznali się z tymi pracami. Podsumował, że wartość cyklu prac wydaje się satysfakcjonująca, gdyż prace zostały opublikowane w wiarygodnych, renomowanych czasopismach – łączny IF całego cyklu wynosi 17,236 punktów, a punktacja ministerialna 480. Recenzent podkreślił spójność logiczną prac zawartych w cyklu oraz że uzupełniają się one wzajemnie i prowadzą do wspólnych wniosków. Prof. Zatoński uznał, że cykl prac był dość dobrze zaplanowany, pozwolił na kompleksowe zbadanie korzyści płynących ze stosowania NBI - techniki endoskopowej, umożliwiającej ocenę wzorca unaczynienia błony śluzowej, stosowanej jako narzędzie do wczesnej diagnostyki nowotworów, oceny ryzyka transformacji złośliwej oraz monitorowania nawrotów. Recenzent skomentował, że większość tych prac dotyczy lokalizacji w obrębie fałdów głosowych, ale zostało to wzbogacone o lokalizację nosogardła, czyli trudno dostępnego, rzadziej analizowanego obszaru. Recenzent docenił rozszerzenie zastosowania NBI na różne regiony głowy i szyi. Przyznał, że wdrożenie konkretnych rekomendacji na pewno nie będzie proste, ale działania Habilitantki powinny w tym kierunku zmierzać, ze względu na realne korzyści: skrócenie czasu diagnostyki, unikanie nadmiernej liczby zabiegów, zwiększenie wykrywalności we wczesnym stadium rozwoju nowotworu. Recenzent podkreślił, że Habilitantka jest pierwszą autorką wszystkich prac, zespół współautorów jest stały, co wskazuje na ciągłość logiczną, naukową oraz konsekwencję rozwoju tematu badawczego. Prof. Zatoński stwierdził, iż wnioski, które wynikają z cyklu, odpowiadają celom postawionym w poszczególnych pracach. Recenzent uznał, że parametry pozostałego dorobku Habilitantki za absolutnie wystarczające. Profesor uznał, że Kandydatka wykazuje się aktywnością naukową, którą realizowała głównie w Uniwersytecie, medycznym w Poznaniu, a obecnie realizuje w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym we Wrocławiu. Prof. Zatoński podsumował działalność naukową Kandydatki stwierdzając, że koncentrowała się na diagnostyce i leczeniu nowotworów regionu głowy i szyi, monitorowała pacjentów po operacjach mikrochirurgicznych oraz leczeniu dużych gruczolów śliniankowych, zajmowała się fonochirurgią, odbyła staże w Leiden i w Berlinie, prowadziła działania dydaktyczne, popularyzatorskie współpracowała z kołami naukowymi, angażowała studentów w projekty badawcze, współtworzyła opisy przypadków, jej działalność ma charakter interdyscyplinarny, translacyjny i edukacyjny. Recenzent skłonił, że Habilitantka spełnia wymogi zgodnie z podstawą prawną.

Dr hab. Andrzej Sieśkiewicz uznał publikacje wchodzące w skład cyklu za bardzo interesujące i nowatorskie. Podkreślił, że wyniki zawarte w tych pracach powinny być promowane i przydałby się monografia dotycząca wytycznych płynących z cyklu prac. Recenzent podkreślił potrzebę zdobywania grantów. Stwierdził, że nie ma zastrzeżeń do Habilitantki i popiera dopuszczenie jej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Profesor Wojciech Kaźmierczak odniósł się kolejno do wszystkich trzech ustawowych przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego. Stwierdził, że Kandydatka posiada dyplom nauk medycznych. Podkreślił, że doktorat uzyskała na podstawie rozprawy „Przydatność endoskopii wąskopasmowej NBI w diagnostyce i leczeniu zmian nienowotworowych i wczesnych zmian nowotworowych krtani”, co pokazuje ciągłość prowadzonych badań naukowych. Następnie Recenzent posumował cykl prac. Podkreślił, że pierwsza praca cyklu, pozwala wzmocnić wiedzę dotyczącą ryzyka wystąpienia nowotworu krtani pod leukoplakią, zatem to badanie jest niezwykle przydatne i bardzo cenne, szczególnie dla praktyków. W drugiej pracy Recenzent zwrócił uwagę na bardzo dobre wnioski, dotyczące możliwości prognozowania ewentualnego nawrotu leukoplakii, a więc przydatność tego badania wykazana została nie tylko w rozpoznaniu nowotworu przy leukoplakii ale również przy rozpoznaniu wznowy. Prof. Kaźmierczak przypomniał, że trzecia praca związana jest z oceną występowania ziarniniaków i zmian, które tam mogą wystąpić, czyli dosyć częstego problemu. Następnie skomentował czwartą pracę cyklu i podkreślił, że ciekawe jest stwierdzenie roli NBI w badaniu nosogardła, lecz należy pamiętać o konieczności wykonywania dodatkowych badań, do czego Habilitantka odniosła się dyskusji. Recenzent zreasumował, że cykl prac jest wartościowy i wnosi dodatkowe informacje do dziedziny. Następnie Recenzent odnosząc się do przesłanki trzeciej podkreślił, że Pani Doktor współpracowała z Kliniką Laryngologii Uniwersytetu Medycznego w Łodzi gdzie stworzyła 5 prac, z Poznańskim Centrum Superkomputerowo Sieciowym w tworzeniu rejestru dużych gruczołów śliniankowych (co Recenzent uznał za bardzo cenne) oraz z Instytutem Genetyki Człowieka i uznał spełnienie przesłanki trzeciej. Następnie Prof. Kaźmierczak docenił, iż Habilitantka nie ogranicza się do przesłanek ustawowych i wyraził uznanie, że Pani Doktor uczestniczy w kursach i zjazdach. Na koniec Recenzent podsumował, że Kandydatka spełnia wymagania określone w Ustawie o Szkolnictwie Wyższym.

Pani Przewodnicząca Profesor Turło w związku z nieobecnością **Profesora Golusińskiego** streściła jego recenzję. Pani Przewodnicząca uprzedziła, że recenzja Profesora Golusińskiego zawiera dużo uwag krytycznych, lecz kończy się wnioskiem pozytywnym. Pani Przewodnicząca przekazała, że jeżeli chodzi o działalność dydaktyczną i organizacyjną, to Recenzent z jednej wymienia działalność i aktywność Habilitantki, na przykład fakt, że Pani Doktor prowadziła ćwiczenia ze studentami polsko i anglojęzycznymi Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego, w Poznaniu, kursy, które prowadziła i wszelkie inne aktywności, natomiast dział kończy stwierdzeniem, że w działalności naukowej brakuje prowadzenia studenckich zajęć dydaktycznych zarówno w trybie przed i podyplomowych, staży zagranicznych oraz współpracy międzynarodowej. Dalej Pani Przewodnicząca zacytował ocenę osiągnięcia „Podsumowując pracę habilitacyjną stwierdzam, że pomimo spełnienia warunków granicznych do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego uważam, że temat pracy oraz jedna metoda oceniająca patologię w obrębie górnych dróg oddechowych jest niewystarczająca, biorąc pod uwagę współczesne kryteria diagnostyki i leczenia nowotworów głowy i szyi. Tytuł doktora habilitowanego utożsamia się z osobą samodzielną pod względem zawodowym i naukowym, w przypadku doktor Hanny Klimza nie jestem tego pewien”. Pani Przewodnicząca nadmieniła, że

powyższa ocena osiągnięcia skłoniła ją do zadania Habilitantce pytania, czy chce się odnieść do uwag recenzentów. Pani Przewodnicząca, że Kandydatka odniosła do uwagi Profesora Golusińskiego. Następnie Pani Przewodnicząca odczytała konkluzję recenzji Profesora Golusińskiego „Reasumując praca habilitacyjna pt. Ocena błony śluzowej górnych dróg oddechowych przy pomocy endoskopii wąskopasmowej NBI, dorobek naukowy i osiągnięcia naukowe dr Hanny Klimzy spełniają kryteria stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego, określone w art. 219 ust. 1 pkt 1-2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”. Pani Przewodnicząca zinterpretowała, iż recenzja jest w sumie pozytywna.

Dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk zaznaczyła, że nie jest lekarzem i nie specjalizuje się w obszarze badań, który reprezentuje Habilitantka, lecz jako naukowiec potrafi ocenić wartość prac wchodzących w skład osiągnięcia. Pani Sekretarz uznała, że są to prace, które dają konkretne rekomendacje dla lekarzy i oceniła cykl pracy jako wnoszący znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki medycznej. Pani Profesor zaznaczyła, że choć pozytywnie ocenia cykl prac, to ma sporo uwag krytycznych do sposobu przedstawienia osiągnięcia naukowego w Autoreferacie. Pani Profesor wyjaśniła, że nie mogła przejść obojętnie wobec faktu, że Kandydatka myli cel pracy z hipotezą czy koncepcją badań. Dr hab. Kusz-Zamelczyk oceniła, że sposób zaprezentowania głównego osiągnięcia w Autoreferacie nie był wystarczająco dojrzały i powiedziała, iż wszystkie uwagi krytyczne zawarła w swej pisemnej opinii, z którą Habilitantka zapoznała się po wpłynięciu ostatniej recenzji. Pani Profesor uznała, że Habilitantka przygotowując prezentację, wzięła pod uwagę wszystkie uwagi krytyczne zawarte w opinii i ostatecznie zaprezentowanie głównego osiągnięcia podczas kolokwium habilitacyjnego wypadło bardzo dobrze. Następnie dr hab. Kusz-Zamelczyk skomentowała spełnienie trzeciego kryterium podkreślając, że Habilitantka w publikacjach zawartych w cyklu prac afiliuje do dwóch różnych jednostek naukowych: do Uniwersytetu, Medycznego, w Poznaniu, i Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego we Wrocławiu, z czego wynika, że Habilitantka swoją aktywność naukową realizowała w więcej niż jednej jednostce naukowej. Pani Sekretarz podsumowała, że jej ocena jest pozytywna i popiera wniosek Kandydatki.

Dr hab. Marta Olszewska stwierdziła, że jest spełnione każde z kryteriów ustawowych nadawania stopnia doktora habilitowanego, dlatego, że Kandydatka posiada stopień doktora, a spinka prac stanowi istotny wkład od strony lekarskiej w rozwój dyscypliny nauki medycznej. Pani Profesor przyznała, że nie jest lekarzem, lecz jako naukowiec była w stanie ocenić cykl prac Kandydatki i stwierdziła, że stanowi całość, która wnosi coś konkretnego do dyscypliny nauki medycznej. Pani Profesor podkreśliła, że widać spójność prac oraz duże doświadczenie Habilitantki. Dr hab. Olszewska podzieliła się jedyną uwagą krytyczną, którą zawarła w swej opinii, tj. brak w Autoreferacie informacji dotyczących projektów naukowych, w których Habilitantka brała udział lub była kierownikiem. Zaznaczyła jednak, że ta informacja została uzupełniona przez Habilitantkę podczas prezentacji. Pani Profesor stwierdziła, że Kandydatka spełnia wszystkie ustawowe kryteria, żeby uzyskać stopień doktora habilitowanego.

Pani Przewodnicząca Profesor Turło przyznała, że w jej opinii wszystkie trzy kryteria ustawowe zostały przez Kandydatkę spełnione: posiadanie stopnia doktora, osiągnięcia naukowe będące cyklem spójnych prac oraz aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni bądź instytucji naukowej. Następnie odczytała pozytywną konkluzję swojej opinii „Stwierdzam, że osiągnięcia habilitacyjne oraz pozostałe dokonania naukowe habilitantki stanowiące znaczny wkład w rozwój

dyscypliny nauk medycznych, w tym jej szeroka współpraca naukowa pozwalają mi rekomendować Panią Doktor do ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne”.

Pani Przewodnicząca zarządziła głosowanie nad wystąpieniem do Rady Naukowej Instytutu Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu z wnioskiem o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Hannie Klimzie. Wszyscy obecni członkowie komisji głosowali ZA (6 głosów „ZA”).

Sekretarz Komisji - dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk przedstawiła propozycję uchwały o wystąpieniu z wnioskiem do Rady Naukowej Instytutu Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu o nadanie dr. Hannie Klimzie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne wraz z uzasadnieniem.

Propozycja uchwały została jednogłośnie zatwierdzona na drodze jawnego głosowania przez wszystkich obecnych członków komisji (6 głosów „ZA”).

Pani Przewodnicząca zainicjowała rozmowę dotyczącą obiegu dokumentów wytworzonych przez Komisję Habilitacyjną i poinformowała, że do podpisywania stosownych dokumentów upoważniony jest Przewodniczący i Sekretarz oraz że protokół zostanie rozesłany do wszystkich członków Komisji do zgłoszenia ewentualnych uwag.

Ad. III. Pani Przewodnicząca poinformowała, że Komisja, jednogłośnie wyraziła pozytywną opinię w sprawie nadania Pani dr Klimzie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i o zdrowiu w dyscyplinie, nauki medyczne i równie jednogłośnie podjęła uchwałę w tej sprawie. Następnie przekazała gratulacje, do których dołączyli się inni uczestnicy posiedzenia. Habilitantka podziękowała Komisji za przeprowadzenie postępowania, po czym Pani Przewodnicząca zakończyła posiedzenie.

Protokół został sporządzony przez Sekretarz Komisji i zaakceptowany przez wszystkich członków komisji.

Przewodnicząca: prof. dr hab. **Jadwiga Zofia Turło**

Sekretarz: dr hab. **Kamila Kusz-Zamelczyk**